

Redacción

Auga ¿Un Ben Patrimonial?

Por puro azar, o pasado mes de febreiro, unha empresa que se adica a vender e instalar depuradoras domésticas veu facer a miña casa unhas probas de “calidade da auga” que destinamos ao uso doméstico. Como en moitas casas da antiga usanza temos: auga do pozo, da traída e a das botellas de auga mineral que mercamos para beber. O resultado foi tan impactante que non podo deixar de contalo para quen o queira saber. As catro da tarde chegou o técnico da empresa X e a historia empezou:

Como sabedes a auga supón un 75% da superficie do planeta. Esta auga é a mesma dende a existencia do planeta. A auga naceu no corazón do universo cando o oxíxeno, creado nas estrelas, se uniu ao hidróxeno, a materia máis vella do cosmos.

Fai 4.500.000.000 de anos, a terra era unha bola de magma en fusión cos volcanes da súa superficie. Os gases cargados de vapor de auga que saíron hacia a atmosfera, ao enfriarse a terra, condensáronse e caíron de novo en forma de chuvia. Así comezou o ciclo da auga: provocado polo calor do sol, evaporando a auga do mar, e pola forza da gravidade, que a fai fluir as augas polas pendentes.

O home, como todo ser vivo, necesita a auga para vivir, esta constitúe as tres cuartas partes da masa corporal. Pero a auga non sempre se pode atopar en estado puro, e o resto dos minerais compoñentes da auga que bebemos, se non son eliminados polo organismo humano, crearán un excedente que se depositará no corpo ...

Despois de unha hora de mentalización viñeron as probas. Conectamos unha depuradora portátil nun grifo da casa, era o maletín que traía o técnico, tiña dous tubos, por un deles saía casi un goteo, e polo outro as impurezas –decía el-, este último levaba máis caudal. Encheu un vaso do tubo menos abundante, era a auga depurada según el. Tamén colleu unha mostra de auga do grifo e da traída, outra de ambas fervidas, e un vaso da auga mineral de botella.

A primeira proba foi comprobar a cantidade de cloro que ten a auga da traída coa que lavamos os alimentos onde se deposita a maior parte deste cloro. Para a miña sorpresa, no que parecía a solución, a auga fervida, aínda se concentraban máis os minerais, o que segundo el saturaba máis de impurezas ao noso organismo. ¡Alá me foi o mito da auga pura!

A proba máis impactante foi a da hidrólise, na que por efecto da corrente eléctrica se separaban as impurezas da auga que caían no fondo do vaso cunha indeseable cor castaño e gris cinza formando un fango asqueroso. Ningunha das augas se salvou, nin siquera a de botella que eu mercaba por ser de mellor sabor e calidade. É mellor ver as imaxes a que vo-lo conte.

-Se a auga que nos chega ás vivendas está en tan mal estado ¿por qué no nos chega ben depurada?

-Porque a ningún concello lle interesa depurar a auga que non se bebe, sería moi caro.

-Pois si, tiña parte de razón, logo... ¿canto vale unha depuradora no grifo da cociña?

-Tanto.



Resultoume excesivamente caro, lástima, porque o problema, de ser certo, era moi serio. O caso é que no resto do día non puđen beber auga. ¿Onde iba a miña repetida definición escolar de que era un elemento líquido incoloro insaboro e insípido?

Hoxe, xa pasados moitos días de reflexión, valoro a importancia de mellorar a calidade da auga icomo non despois do visto! so que agora penso tamén na do mar, na que beben os peixes, nesa, na que se verten tantas impurezas, contenedores de impurezas. Penso nas rías, nos ríos, nos océanos, nas fontes e nos glaciares. Poida que aínda que me crearon, interesadamente, unha necesidade máis, quero verlle a parte positiva xa que me ampliaron a miña visión da auga.

Dende o momento no que unha molécula de auga se evapora poden pasar días ou decenas de anos, incluso miles se cae na Antártida. Unha pinga de auga pasa uns 8 ou 10 días na atmosfera, de 2 a 3 semanas nun curso fluvial, sobre 100 anos nun glaciar, dende unhas semanas ata millóns de anos se cae nun lago, e pasará de 100 a 40.000 anos baixo terra, filtrándose ata as capas subterráneas máis profundas, das que nacen as fontes. Cada gota pode seguir un ciclo diferente.

Sabemos que non circula de maneira uniforme no mundo, en algunhas rexións abunda mentras que noutras escasea, pero sempre é a mesma auga a que circula, reciclada sen cesar. O calor do sol evapora a auga dos océanos, dos océanos veñen as nubes, das nubes a choiva, da choiva nacen os manantiais e os ríos, os ríos verten nos océanos... Así vai o ciclo da auga, o ciclo da vida, e aínda que todos sabemos que este ben natural escasea e perigra, as veces parece que o esquecemos. Bueno como en todo: uns máis ca outros.

Sorte que esta demostración ma fixo un comercial, se ma fixera un médico a cousa podía ser grave..